

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 45/06-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. apríla 2006 v senáte zloženom z predsedu Alexandra Bröstla a zo sudcov Jána Auxta a Ľudmily Gajdošíkovej v konaní o prijatej sťažnosti O. Č., bytom J., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., P., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 12. októbra 2005 v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 214/05, 1 Co 215/05, 1 Co 241/05 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo O. Č. na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 12. októbra 2005 v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 214/05, 1 Co 215/05, 1 Co 241/05 porušené bolo.

2. Zrušuje rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. októbra 2005 sp. zn. 1 Co 214/05, 1 Co 215/05, 1 Co 241/05 v časti, v ktorej potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 15 C 4/02-127 z 21. februára 2005 vo výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný nahradiť žalobcovi trovy konania, a v časti, v ktorej potvrdil uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 15 C 4/02-47 z 24. júna 2003 vo výroku o trovách konania, a v rozsahu tohto zrušenia mu vec v r a c i a na ďalšie konanie.

3. O. Č. n e p r i z n á v a finančné zadosťučinenie.

4. Krajský súd v Prešove j e p o v i n n ý uhradiť O. Č. trovy právneho zastúpenia v sume 5 302 Sk (slovom päťtisícristodva slovenských korún) do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. J. K., P.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. IV. ÚS 45/06-16 z 28. februára 2006 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť O. Č. (ďalej len „sťažovateľ“) v časti, v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) z 12. októbra 2005 v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 214/05, 1 Co 215/05, 1 Co 241/05.

Ústavnému súdu bolo 6. apríla 2006 doručené vyjadrenie podpredsedu krajského súdu k sťažnosti, z ktorého vyplýva:

„V nadväznosti na Váš list č. IV. ÚS 45/06-23 tykajúci sa veci sp. zn. 1 Co 214/05 a 1 Co 215/05 Krajského súdu v Prešove Vám oznamujem nasledovné:

Predmetné veci napadli na Krajský súd v Prešove na odvolacie konanie dňa 24. 6. 2005 a boli zaradené pod vyššie uvedené sp. zn. 1 Co 214/05 a 1 Co 215/05 (správne sp. zn. 1 Co 214/05, 1 Co 215/05, 1 Co 241/05; pozn.).

Po naštudovaní veci a zvládnutí jej skutkovej a právnej náročnosti bolo vo veciach rozhodnuté dňa 12. 10. 2005 a odvolací senát vychádzal z toho, že v predmetnej veci bolo nepochybne preukázané, že vo vzťahu k hnutelným veciam, ktoré sú predmetom konania bola uzavretá kúpna zmluva, na základe ktorej pôvodná vlastníčka M. Č. previedla tieto hnutelné veci na žalobcu za dohodnutú kúpnu cenu 4.000,- Kčs 20. 10. 1987. Ďalej bolo nepochybne preukázané výpoveďami svedkov, že medzi účastníkmi tejto kúpnej zmluvy bolo dohodnuté, že veci, ktoré sú jej predmetom, zostanú v byte pôvodnej vlastníčky a to až do doby jedného roka po jej smrti. Účastníci kúpnej zmluvy sa teda dohodli na tom, že nedôjde k bezprostrednému prevzatíu vecí už po uzavretí kúpnej zmluvy, ale že žalobca ako nový vlastník predmetných hnutelných vecí bude rešpektovať dohodnutú podmienku, podľa ktorej majú predmetné veci zostať v byte po dohodnutú dobu.

Ustanovenie § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka dáva len základnú úpravu nadobudnutia vlastníckeho práva k hnutelným veciam a to prevzatím vecí, avšak nevylučuje iný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. V tomto smere odvolací súd mal za to, že žalobca sa stal vlastníkom predmetným hnutelných vecí uzavretím kúpnej zmluvy a s pôvodnou vlastníčkou sa dohodol, že si ich zatiaľ neprevezme, ale ponechá ich v byte pre jej potreby, ako aj následne po jej smrti po dohodnutú dobu. Toto však v žiadnom prípade nespochybňuje vlastnícke právo žalobcu k predmetu konania.

Preto odvolací súd vo veci samej rozsudok ako vecne správny v súlade s ustanovením § 219 O. s. p. potvrdil.

Správny je aj výrok napadnutého rozsudku o trovách konania v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p., pričom hodnota predmetu konania vo výške 4.000,- Sk tak ako to určil súd prvého stupňa bola stanovená správne a vychádza z vykonaného dokazovania. Úvahy súdu prvého

stupňa uvedené v odôvodnení rozsudku vo vzťahu k trovám konania sú správne a korešpondujú s tou skutočnosťou, že v konaní nie sú preukázané iné podklady alebo dôkazy, na základe ktorých by bolo možné uvažovať s vyššou hodnotou vecí. Navyiac časť z nich, ako správne konštatuje súd prvého stupňa, podstatne stratila na hodnote, najmä pokiaľ ide o bytové zariadenie.

So zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania štátu, odvolací súd rozsudok v týchto výrokoch ako vecne správny potvrdil v súlade s ustanovením § 219 O. s. p.

Pokiaľ ide o uznesenie, súd prvého stupňa taktiež správne rozhodol o trovách konania vo vzťahu k pôvodne žalovanému v 1. rade PhDr. E. Č. a to v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. V konaní bolo preukázané, že žaloba proti žalovanému v 1. rade bola vzatá späť a nebolo preukázané, že by niesol zodpovednosť za zadržiavanie predmetných hnutelných vecí vo vzťahu k žalobcovi.

Preto okolnosti uvádzané navrhovateľom v ústavnej sťažnosti považujeme za nedôvodné a predmetnú sťažnosť navrhujeme zamietnuť (...).“

Ústavnému súdu bolo 12. apríla 2006 doručené stanovisko právneho zástupcu sťažovateľa k vyjadreniu krajského súdu, v ktorom okrem iného uviedol: „*Vyjadrenie krajského súdu sa teda nedotklo práve namietaných okolností ústavnej sťažnosti.*

(...) v celom rozsahu trvám na doterajších podaniach v uvedenej veci (...).“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom súdnych spisov dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vecí.

Sťažnosť v tejto veci pôvodne prijal na ďalšie konanie IV. senát ústavného súdu. Od 1. marca 2006 v súlade s rozvrhom práce na rok 2006 sa sudca spravodajca Ján Auxt stal členom II. senátu ústavného súdu a veci, v ktorých je sudcom spravodajcom Ján Auxt, prerokúva II. senát ústavného súdu. Z tohto dôvodu túto vec prerokoval a vo veci samej rozhodol II. senát ústavného súdu v zložení, ktoré je uvedené v záhlaví tohto nálezu.

II.

Na základe preskúmania rozsudku krajského súdu z 12. októbra 2005 v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 214/05, 1 Co 215/05, 1 Co 241/05, súdneho spisu Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 15 C 4/02 a vyjadrení účastníkov konania ústavný súd zistil nasledovné:

Dňa 14. januára 2002 bola okresnému súdu podaná žaloba sťažovateľa, ktorou sa domáhal vydania hnutelných vecí v hodnote cca 50 000 Sk, z tejto hodnoty sporu sťažovateľ zaplatil aj súdny poplatok.

Na pojednávaní 20. februára 2003 sťažovateľ vzal proti žalovanému v prvom rade žalobu späť a okresný súd uznesením sp. zn. 15 C 4/02 z 24. júna 2003 rozhodol tak, že konanie proti žalovanému v prvom rade zastavil a sťažovateľa zaviazal zaplatiť náhradu trov konania žalovanému v prvom rade v sume 4 080 Sk. Sťažovateľ odvolaním z 24. júla 2003 napadol toto rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách konania.

Okresný súd rozsudkom sp. zn. 15 C 4/02 z 21. februára 2005 žalobe v merite veci vyhovel a priznal sťažovateľovi náhradu trov konania v sume 10 605 Sk. Proti výroku o trovách konania podal sťažovateľ odvolanie, v ktorom namietal, že okresný súd pri rozhodovaní v merite veci o náhrade trov rozhodol tak, že vychádzal zo sumy 4 000 Sk, a v uznesení z 24. júna 2003 vyčíslil náhradu trov konania, ktoré mal zaplatiť sťažovateľ žalovanému v prvom rade, tak, že vychádzal zo sumy 50 000 Sk.

Krajský súd potvrdil rozsudok okresného súdu č. k. 15 C 4/02-127, ktorým okresný súd určil, že žalovaný je povinný vydať žalobcovi hnutelné veci a nahradiť mu trovy konania 10 605 Sk, a taktiež potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 15 C 4/02-47 z 24. júna 2003 vo výroku o náhrade trov konania, ktorým okresný súd konanie proti žalovanému v prvom rade zastavil a uložil žalobcovi nahradiť žalovanému v prvom rade trovy konania 4 080 Sk.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sťažovateľ odôvodnil takto:

„Zo skutkového stavu, ktorý je zrejmý z pripojených rozhodnutí, a z toho, čo bolo uvedené v pôvodnej ústavnej sťažnosti vyplýva, že súd prvého stupňa tú istú skutkovú okolnosť v uznesení z 24. 6. 2003 ohľadne vyčíslenia trov konania, ktoré mňa zaviazal zaplatiť žalovanému v 1. rade, vychádzal z inej ceny predmetu konania (50.000,- Sk) ako v rozsudku zo dňa 21. 2. 2005, keď už rozhodoval o náhrade trov konania mňa voči žalovanému a vychádzal z ceny tých istých vecí v sume 4.000,- Sk.

Ide o zjavný rozpor v týchto dvoch rozhodnutiach, kde jeden z účastníkov je zvýhodnený pri rozhodovaní o náhrade škody, a ja som v tomto prípade znevýhodnený.

Pokiaľ by súd prvého stupňa bol v oboch rozhodnutiach použil rovnakú sumu predmetu konania, z ktorej by vychádzal pri výpočte náhrady trov právneho zastúpenia, nebolo by možné hovoriť o porušení rovnosti účastníkov konania.

Napriek námietkam uvedeným v oboch odvolaniach voči uzneseniu, ako aj voči rozsudku, odvolací súd sa s tým vo svojich dôvodoch vôbec nevyporiadal, a obe rozhodnutia – zjavne rozporné – potvrdil, pričom svoje rozhodnutie bližšie nevysvetlil, resp. toto nezdôvodnil, a takto aj zdôvodnenie rozsudku krajského súdu nie je dostatočne presvedčivé a je v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p.

Takýto postup súdov je v rozpore s článkom 6 ods. 1 Dohovoru 209/1992 Zb., na spravodlivé prejednanie vecí, ale aj v rozpore s nálezom Ústavného súdu I. ÚS 26/94, podľa ktorého obsahom práva na súdnu ochranu, uvedenú v článku 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať

pri ich uplatňovaní. Jeho obsahom je aj zákonom upravené relevantné konanie súdov a iných orgánov SR.“

Podľa čl. 12 ods. 1 ústavy „Ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné“.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú v konaní podľa odseku 2 rovní.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

1. Pokiaľ ide o základné práva a slobody, ústava rozdeľuje ochranu ústavnosti medzi všeobecné súdy a ústavný súd. Systém tejto ochrany je založený na princípe subsidiarity, ktorý určuje aj rozsah právomoci ústavného súdu pri poskytovaní ochrany základným právam a slobodám vo vzťahu k právomoci všeobecných súdov (čl. 142 ods. 1 ústavy), a to tak, že všeobecné súdy sú primárne zodpovedné za výklad a aplikáciu zákonov, ale aj za dodržiavanie základných práv a slobôd (čl. 144 ods. 1 a 2 a čl. 154 ods. 4 ústavy v znení platnom v rozhodujúcom čase).

Tieto zásady týkajúce sa vzťahu ústavného súdu a všeobecných súdov pri ochrane ústavnosti boli relevantné aj v danej veci.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 77/02) každý má právo na to, aby sa v jeho veci v konaní pred všeobecnými súdmi rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky

alebo takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon.

2. O uplatnení niektorého z princípov upravujúcich náhradu trov konania, ktoré vyplývajú z § 142 až 151 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), rozhodovali aj okresný súd a krajský súd. Z týchto ustanovení vyplýva, že všeobecný súd rozhoduje o náhrade trov konania podľa vopred ustanovených zásad a podľa úkonov, ktoré boli v konaní vykonané účastníkmi a ich právnymi zástupcami. Výška náhrady trov konania sa určí tiež podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu a konštatoval, že jeho rozhodnutie týkajúce sa náhrady trov konania vyčíslených dvom účastníkom v tej istej veci rôzne, z inej ceny predmetu konania, je v rozpore so zásadou spravodlivého súdneho konania obsiahnutou v čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru a princípom rovnosti a zákazom diskriminácie, ktorý vyplýva z čl. 47 ods. 3 a čl. 12 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd najprv zdôrazňuje, že rozhodnutiami všeobecných súdov o trovách konania možno zasiahnuť do základných práv a slobôd. Rozhodnutím o trovách konania možno predovšetkým porušiť právo na súdnu ochranu. Ústavný súd už rozhodoval o ústavnosti rozhodnutí o trovách (napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04).

Aj keď krajský súd rozhodol o náhrade trov konania v zmysle § 142 ods. 1 OSP (resp. § 146 ods. 2 prvej vety OSP), ktorým je princíp zodpovednosti za výsledok konania (princíp úspešnosti), podľa názoru ústavného súdu toto rozhodnutie krajského súdu nie je dostatočne odôvodnené. Bolo povinnosťou krajského súdu ako odvolacieho súdu, aby dal jednoznačnú odpoveď na námietky sťažovateľa uvedené v odvolaniach proti výroku o náhrade trov konania napadnutého rozsudku a uznesenia okresného súdu. Odôvodnenie takejto závery podľa názoru ústavného súdu neobsahovalo, nie je presvedčivé a je rozporuplné, čím sa reálne nezabezpečilo uplatnenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V čl. 46 ods. 1 ústavy sa zaručuje základné právo na súdnu a inú právnu ochranu. Aj úprava platenia a náhrady trov konania obsiahnutá najmä v Občianskom súdnom poriadku určuje, či sa právo na súdnu ochranu naplní reálnym obsahom (čl. 46 ods. 4 ústavy). Preto procesné predpisy, ktoré upravujú platenie a náhradu trov konania, treba vykladať v súlade s takto vymedzeným obsahom základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 4 ústavy). Pritom treba dbať na to, aby nikto len z dôvodu, že uplatní svoje základné právo na súdnu ochranu neutrpel oproti inému účastníkovi, a to bez zreteľa na jeho postavenie v konaní, materiálnu ujmu v dôsledku platenia trov konania.

V posudzovaných veciach je zrejmé, že v jednom prípade o náhrade trov konania rozhodol všeobecný súd tak, že vychádzal z inej hodnoty sporu (50 000 Sk) ako v druhom prípade (4 000 Sk), čím porušil aj zásadu rovnosti účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy v spojení so zásadou rovnosti práv ustanovenou v čl. 12 ods. 1 ústavy.

Vyplýva to aj z rozhodnutia krajského súdu sp. zn. 1 Co 214/05, 1 Co 215/05, 1 Co 241/05 z 12. októbra 2005, ktoré o náhrade trov konania vo vzťahu k sťažovateľovi odôvodnil takto:

„Správny je aj výrok napadnutého rozsudku o trovách konania v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p., pričom hodnota predmetu konania vo výške 4.000,- Sk tak ako to určil súd prvého stupňa bola stanovená správne a vychádza z vykonaného dokazovania. Úvahy súdu prvého stupňa uvedené v odôvodnení rozsudku vo vzťahu k trovám konania sú správne a korešpondujú s tou skutočnosťou, že v konaní nie sú preukázané iné podklady alebo dôkazy, na základe ktorých by bolo možné uvažovať s vyššou hodnotou vecí. Navyiac časť z nich, ako správne konštatuje súd prvého stupňa, podstatne stratila na hodnote, najmä pokiaľ ide o bytové zariadenie.

So zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania štátu, odvolací súd rozsudok v týchto výrokoch ako vecne správny potvrdil v súlade s ustanovením § 219 O. s. p.“

Na druhej strane vo vzťahu k druhému účastníkovi (žalovanému v prvom rade) krajský súd uviedol:

„Pokiaľ ide o uznesenie, súd prvého stupňa taktiež správne rozhodol o trovách konania vo vzťahu k pôvodne žalovanému v 1. rade PhDr. E. Č. a to v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. V konaní bolo preukázané, že žaloba proti žalovanému v 1. rade bola vzatá späť a nebolo preukázané, že by niesol zodpovednosť za zadržiavanie predmetných hnutelných vecí vo vzťahu k žalobcovi (...).“

Okresný súd v rozhodnutí č. k. 15 C 4/02-47 z 24. júna 2003 priznal žalovanému v prvom rade náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci spolu vo výške 4 080 Sk, teda vypočítal ich z iného predmetu konania ako v prípade, keď priznával trovy konania sťažovateľovi.

Z týchto dôvodov je ústavný súd toho názoru, že ak krajský súd akceptoval dve odlišné rozhodnutia okresného súdu v tej istej veci, ktorými priznal a vypočítal náhradu trov konania rôzne u sťažovateľa a žalovaného v prvom rade, jeho rozhodnutie možno považovať za také, ktoré je v rozpore so zásadou spravodlivého procesu, ako aj so zásadou rovnosti strán (účastníkov konania), teda za ústavne nesúladné.

Ústavný súd preto dospel k záveru, že napadnutým rozsudkom krajského súdu z 12. októbra 2005 sp. zn. 1 Co 214/05, 1 Co 215/05, 1 Co 241/05 v časti, v ktorej potvrdil rozsudok okresného súdu č. k. 15 C 4/02-127 z 21. februára 2005 vo výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný nahradiť žalobcovi trovy konania, a v časti, v ktorej potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 15 C 4/02-47 z 24. júna 2003 vo výroku o trovách konania, bolo porušené základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základné právo na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

IV.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, ústavný súd také rozhodnutie alebo opatrenie zruší. Na základe citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde preto ústavný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie za účelom opätovného prejednaní a rozhodnutia v odvolacom konaní.

V ďalšom postupe je krajský súd viazaný právnym názorom ústavného súdu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 56 ods. 6 zákona o ústavnom súde), a to pod bodom 3 časti III tohto nálezu. Krajský súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu o vrátení veci na ďalšie konanie, ktoré je vykonateľné jeho doručením (§ 56 ods. 7 zákona o ústavnom súde).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu požadoval za porušenie jeho označených práv finančné zadosťučinenie, ktorého výšku považuje „za primeranú v minimálnej sume 42.370,- Sk, ktoré predstavujú výšku náhrady trov konania pred súdom prvého a druhého stupňa tak, ako boli tieto vyčíslené podaniami z 2. 3. 2005 a 12. 10. 2005, ako aj za zastupovanie v konaní pred Ústavným súdom SR (2 úkony á 2 150,- Sk + 2 x 150 Sk,- režijný paušál)“.

Ústavný súd finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nepriznal, pričom vychádzal z toho, že okrem vyslovenia porušenia označených práv sťažovateľa sa v tomto konaní

náprava dosiahne aj zrušením napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ktorým potvrdil rozhodnutia okresného súdu o náhrade trov konania, vrátením vecí na ďalšie konanie a tým, že krajský súd je v ďalšom konaní viazaný právnym názorom ústavného súdu (§ 56 ods. 6 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. J. K.

Ústavný súd pri priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2004, ktorá bola 15 008 Sk. Úhradu sťažovateľovi priznal podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2005 (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti) v súlade s ustanoveniami § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov každý vo výške 2 501 Sk a k tomu 2 x 150 Sk režijný paušál. Ústavný súd priznal sťažovateľovi úhradu trov konania v celkovej sume 5 302 Sk.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. apríla 2006